

El menjador del Poble Nou

“Un poble nou”, mai mes ben dit, encara que sigui vell, doncs jo el recordo quant fa cinquanta o seixanta anys el Poble Nou era un barri petit amb un sol carrer ara anomenat carrer de Ponent, encara que també hi havia un altre carrer l’11 de setembre a les hores conegut pel carrer de “ca la ceba” que era el primer carrer de Pineda, tenia una sola vorera doncs l’altre ja eren camps que arribava fins al Poble Nou, entre els dos carrers hi havia dues hortes la de Cal Badat i la de La Bomba, les dues hortes arribaven fins a la via del tren i els dos carrers paral·lels s’unien perpendicularment pel “Camí del Mig” un camí de carro, polsegós a l’estiu i fangós a l’hivern, però per a tothom el Poble Nou era el carrer de Ponent en el que hi recordo a quasi tots el que hi vivien, hi havia el “Bar Extremeño” que també era botiga quasi al davant una bodega al costat de la bodega, un taller de reparacions de bicicletes i mobilitats, primer atesa pel pare i mes tard pels fills jo sempre hi portava la “mobilet” per arreglar-la mes tard una botiga de comestibles mes amunt, i entre totes les cases, que eren de planta baixa, hi vivia poca gent però ben avinguda. En aquell temps, que també eren dolents hi difícils tot i que la gent tenia feina treballant al camp o a les fàbriques, a casa sempre hi quedava alguna persona gran, i s’ajudaven entre els veïns, doncs quant hi havia un malalt a una casa i d’això en tinc constància, sempre hi havia una veïna o un veí a punt, disposats a donar un cop de mà, portant un plat calent o una tassa de brou o ajudant i fent companyia. Diu un Premi Nobel de la Pau l’anomenat Mohammat Yunus fundador del Grammin Bank de Bangladesh que un ser humà per ser útil a un altre ser humà no és necessari que posseeixi grans títols acadèmics o universitaris ni llegir grans textos, solament amb una relació d’humanitat és suficient. També Teresa de Calcuta diu que el que té menys es el que més dóna i que el pa partit i compartit es amor, i que la fam s’acabarà quant aprenguem a compartir i a estimar, doncs en el món hi ha mes manca d’amor que d’aliments.

El Poble Nou sap donar testimoniatge dels pensaments de Teresa de Calcuta i de Mohammat Yunus de Mangladesh la gent d’aquest barri sempre n’ha sigut conscient d’aquestes necessitats encara que hagi crescut en nombre habitants continua essent sensible amb les persones que hi viuen i una prova és la inauguració del nou menjador en els locals de “Caritas” parroquials, cosa que d’altres pobles veïns no han sabut de fer-ho. De totes maneres les “Caritas” de Calella també ajudarà a portar-ho a terme i participar-hi de la manera més adient possible.

En aquest menjador poden anar-hi totes les persones que per algun motiu justificat ho necessitin, és atès per voluntaris, que per cert s’hi han abocat, ja n’hi ha una bona llista, el dinar és gratuït, es finançarà amb donatius, que podran ser puntuals, periòdics o

apadrinant un dinar o dos o els que vulguin a la setmana al preu de dos euros i mig aproximadament cada dinar. El menjador serà obert de dilluns a divendres, i el menjar serà preparat per una reconeguda empresa, la qual també proporciona unes màquines per mantenir els menjars en unes condicions d'higiene i de temperatura adients.

Podem estar contents de tenir un capellà com en Ramon és un home bo, sensible amb els necessitats i emprenedor, s'ha decidit a portar a terme una qüestió que en aquests moments és important, penso que és el moment adequat per fer-ho.

Com aquestes quatre cases eren totes les del Poble Nou